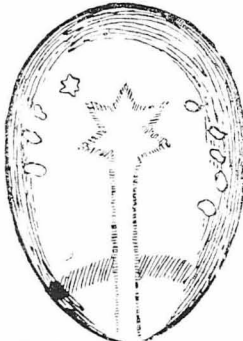

ΠΕΡΙΕΡΓΕΣ ΜΕΛΕΤΕΣ

ΟΙ ΚΟΜΗΤΑΙ ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

Το ασήρ της Ρώμης με την εικόνα του κομήτου επάνω.

Τι έπίστευαν οι αρχαίοι για τους κομήτες. Προηρηνοί καταστροφών και θανάτων. Κατά τον μεσαιώνα. Ο βασιλεύς Άλφονσος παρεβόλει τον κομήτη του 1664. Οι ιστορικοί για τον κομήτη του 1182. Το στέμα πού έδωσε ο ανθρόπινος αϊμαχ... Ο κομήτης του 837 πού τρομοποίη τον βασιλεύ Άουδέσκιον τον Α... Όπου ο κομήτης τού Χάλλερν βρήθηκε και καθοδηγεί τον Γουλιέλμο τον Κατακτητή. Ένα τεραστίο έργεμαίρο. Όπου την καθύκειν κι έ σφες Άμερέςιος Παρέ. Ο κομήτης τού 1611 κι ο Μπαζιλίνος, κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Ήτοις ο ιστορικός της Ρώμης Σαυτερόνιος αποδίδει τη θρησκώδη και την ομήτην του Νέρονος στην εικόνη ενός κομήτου.

Ο ιστορικός Λιον ο Κόσιος αναφέρει πάλη ότι πριν πεθάνει ο αυτοκράτωρ Βεσπασιανός εντόνιζαν πολλά περίετρα και θαυμάσια πρόσηματα.

Έν πρώτοις παρουσιάστηκε στον ούρανο ένας κομήτης και ο φόρος τού αποθανόντος αυτοκράτορος Λέωντος αναζήτησε μωρος του.

Όταν δέ οι αρχαίοι τού Βεσπασιανού τόν συνεβούλευσαν να πάρη να αποσπώληται με τις έπιθεσεις τού κομήτου και να φροντίη για την ήλιαν του, απάντησε:

—Ο αυτοκράτωρ έχει χρέος να πεθάνη ήρθος.

Και όταν έβλεπε τους αιώνας του να μελών για τόν νεοανασηθέντα κομήτη, τούς έλεγε:

Αυτό τού ασήρ, έπειδή καθός λέτε, έχει κόμη, δέν άπειρά ήμενα πού είναι φαινομένη, άλλα τόν βασιλεύ τον Παύλον πού ήγει πλοήσια μαλλά... *

Ανάλογες προλήψεις για τους κομήτες εντοπίζονταν και στην αρχαία Ελλάδα.

Ο κομήτης πού φάνηκε στα 371 π. Χ. προσηγγίζει, σύμφωνα με τη γνώμη τού Αιδοφόρου τού Σικελιώτου, την επικείμενη πτώση τού κράτους τών Λακεδαιμονίων.

Ένας άλλος συγγραφέας, ο Έφορος, αποδίδει στον ίδιο κομήτη την πλεονημία πού κινέε στην δυο πόλεις της αρχαίας Άσίας.

Κατά τον Πλουτάρχου, ο κομήτης πού φάνηκε στα 344 π. Χ. έσημανε την έπιτονη πού θα ήξει η έξοστρατία τού Τιμωλέοντος τού Κερκεθών στην Σικελία. *

Μεγαλύτερος όμως προλήψεις έβασίλευσαν σχετικά με τους κομήτες κατά τη νεώτερη περίοδη τού μεσαιώνας.

Όταν ενφανίσθη ο κομήτης τού 1664, ο άσηγγιστος και ημιφωβήφρον βασιλεύς της Πορτογαλίας Άλφόνσος ο ΣΤ΄ όηρξε στο μαλάζιον τού άνακτοριου του, σήμασε τού μάτιν του στον ούρανο, και κατόπιν, αφού άπληθην ένα σωρό βουσιές στον κομήτη, άρταξε ένα όπλο και τόν άπέληξε με... θάνατα, άν τού ήκησεν να κινή καθώ από βασιλεύ τού... *

Όταν ενφανίσθη άλλος πάλιν κομήτης, κατά τού έτους 1492, ο δούξ τού Μιλάνου Γουλιέλμος Βισκόντι πού έτρεχε ναύνα άρροστος, την έποχη αυτή, τρομοάε τόσο, όστε τού πήρε άποφάση πώς θα πεθάνη και τίς σκέψεις άπέσπεσε του:

Όταν ο απήρως μου έφαρκετο να πεθάνη, πού είπα ότι, σύμφωνα με τις προλήψεις τών άστρολόγων, πριν από τού θάνατο μου θα παρουσιαζόταν επί μια βδομάδα ένα τροπός άστέρης στον ούρανο. Νά λοιπόν ότι η προφήτη των έξέλετων και έγχαριστή τού θεού γατί πού προσηγγίζει τού θάνατο μου με τού ούρανο μετά σήμαδη.

Για τόν κομήτη τού 1182 οι ιστορικοί της έποχής γράφουν τού έξης τερατόδη:

Όταν οι Λατίνοι διώχτηκαν από την Κωνσταντινούπολη, φανηκε στον ούρανο ένα σημάδι πού προημνούσε τη θηρωδία και τά εγκλήματα πού θα έπραξε τού αυτοκράτωρ Άνδρόνικος.

Παρουσιάστηκε δηλαδή ένας κομήτης, ο όποιος ήχε τού σχημα φειδοπ πού περπατούσε. Τό φωτεινό αυτό σημάδι άλλος ήταν άπλωμένο και άλλος κουλουραζόσαν, πρως άπάντισση φρέκη τών θεοτών.

Όταν άνοιξε τού πελώριος σήμα του, νόμασε ότι διδοίον άνθρωπινος αϊμα και ότι θα κατέβαινε κάτω στη γη για να μάς καταδοχθήση!... *

Ήτοις η πρώτη έπίσημη για τόν κομήτη τού 837, επί της βασιλείας τού Λουδοβίκου Α΄, ένας άνόνητος συγγραφέας:

Κατά τις άγιες μέρες τού Πάσχα παρουσιάστηκε στον ούρανο ένα περίετρο ασήρ, τού όποιου έγχαρητηρίστηκε γενικά ως άπαίσιος οϊώσος.

Ανα τού είδε τού ασήρ αυτό ο βασιλεύς, έχασε άμέσως την ήσυχια του και δέν μπορούσε να κοιμηθή, γιατί φοβόταν μην πάθει κανένα κακό.

Μια μέρα δέ πού μιλούσαμε μού είπε ότι τού σημάδι αυτό ήταν προημνηία τού θανάτου ενός ήγεμόνος και της μεταβολής μιας δυναστείας.

Οι έπισκοποι, τούς όποιους συμβουλευτήκη σχετικώς τού άσήρσαν να χτίση εκκλησιές και μοναστήρια. Ο βασιλεύς έκουσε τη συμβούλη των, άλλα ύστερ από τρία χρόνια πέθανε, προαισθητής τού τέλους του. *

Όταν ενφανίσθη ο κομήτης τού Χάλλερν για δεύτερη φορά κατά τού 1066, έτρεχε να εδωθή συγγράμους στην Άγγλία με τού στόματό τού ο Γουλιέλμου ο Κουακιντήρης.

Και όλοι οι συγγραφέες της έποχής έκείνης έγραψαν ότι ο βασιλεύς τών Νορμανδών άδρηματο στην έπιβολή του από... τόν κομήτη τού Χάλλερν!

Η βασιλεύσα δέ Ματθίλδη, η σύζυγος τού Γουλιέλμου, κέντησε... τόν κομήτη αυτόν α΄ Ένα χειροτέγραφο μήκος 70 μέτρων, τού όποιου διασώζεται μεζοι σήμερα.

Η βασιλεύσα Βικτωρία, μάλιστα, είχε κόμητ ένα κομηάτι άπ' αυτό τού περίετρο χειροτέγραφο και τού φορούσε στο βασιλικό στήθια της.

Ο ίδιος αυτός κομήτης ζαναφανοθήκη στα 1456, δηλαδή τρία χρόνια μετά την άίσηση της Κωνσταντινουπόλεως. Ήτοις πώς προημνούσαν την ήμφάνισή του οι σύγχρονοι ιστορικοί:

Ο κομήτης, ο όποιος ενφανίσθη κατά τόν Ιούνη τού 1456 ήταν πελώριος και τρομακτικός. Η οσμή τού μόνου ήχε μήκος 40 μιλίων. Τό χρώμα του ήταν λαμπρό και ήμοιαζε με φλόγα κυματιστή. Ο Πάπας Κάλλιστος Γ΄ φοβήθηκε μήπως διατρέξει έξ αίτίας τού κομήτου αυτού κίνδυνο η χριστιανωσύνη και διάταξε να χτυπούν τις καμπάνες κάθε μέρα ώς τού μεσημέρι, και να κάνουν προσευχές πρως άποφυγή τού κακού. *

Ο προήμνηος χειρογράφος Άυθρόσιος Παρέ δίνει την έξής περιγραφή τού κομήτου τού 1528:

Ο κομήτης αυτός, γράφει, ήταν τόσο φρικαλιός και άπαίσιος και προέβηκε τέτοιον τρομό στο όσος, όστε μερικοί πέθαναν άπ' τού φόβο τους και άλλοι άρρώστησαν βαρεία.

Μίσο άπ' την κόμη τού φαινόταν πώς έβγαίνε ένα χέρι λυγμμένο πού κρατούσε σπαθί κι έδίχηνε πώς ήταν έτοιμο να χτυλήση και να θανατώση!...

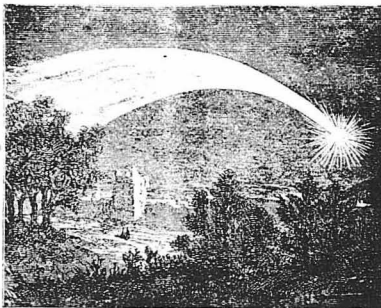
Στην ακμή της αίχμης τού έφινος ύληοχαν τρία άστέρινα και στίς δυο πλευρές τού διεκρινότο άφθονα μαχαιρία, τσεκούρια, αίματοεπιμένα σπαθία και πολλά άνθρωπινα κεφάλια με άσχημη όψη, μακριά γένεια και τριχες σηκωμένες!...

Από την κομηνία περιγραφή καταλαμβάνεται ευρείς όγκοι άπ' πού σημάδι παρουσιάζονταν ήξε ητίση τότε η φαντασία τών άστρολόγων, όση ήταν τών άπλοτών, άλλα και άστων τών μορφωμένων για τών σοφών, ως ο Άυθρόσιος Παρέ.

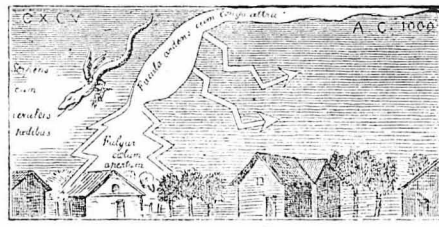
Έπίσης κατά την ήμφάνισή τών κομητών τού 1528 και τού 1577 πολλοί άνθρωποι, βέβαιοι για την επικείμενη συντέλεια τού κόσμου, προσέφυγον τις περιοχές τού στα μοναστήρια και άπέμειναν μετά τούτα θέσι τόπων!

Στά 1611 η προήμνηη ναντίνα ντέ Σελβίν έγραψε σχετικά για ένα κομήτη πούζε ήμνη στον ούρανο, στην κόμη της τού έξης:

Ο πελώριος κομήτης με την όρωατή οσμή πού παρουσιάστηκε τελευταία κατεβήκαε τούς πάντας και τούς έπεισε ότι πρόκειται περί θεικής καταράς, η όποις άργά η γήρορα θα έξολοήση από *

Ο κομήτης τού 1456

Πώς θανατίζοντο τους κομήτες κατά τών μεσαιώνας. (Σύμφωνα από σύγχρονο σύγγραμμά)

ΧΑΡΙΝ ΠΕΡΙΕΡΓΕΙΑΣ

ΕΝΑ ΠΑΛΙΟ ΠΡΟΙΚΟΣΥΜΦΩΝΟ

Αντιγράψαμε εδώ, χάρη τών άγνωστών μας, ένα παλιό προικοσύμφω-
νο, κλημένο στη Σύρο κατά το έτος 1675. Είπε περίεργα για τόν πρώτο
πού έγρασαν και έπρωκίσαν τις κόρες των οί προγόνου μας :

«Έν όνοματι της Άγίας Τριάδος και της Κοκκίνας, προστάτιδος
της Σύρου.

Προικοσύμφωνο της πρώτης μας κόρης Κατής, θυγατρός τού
Κωνσταντάκη της Σμαράγδας και της μακαρίτισσας της γυναίκος
μου Πικαντίνας, ήτις θά πάρη νόμιμον σέγγονα τών Ντεμωμαντάκη
τού Κωνσταντάκη Μανωλάκη και της Πικαντίνας Βαγγελίτσας.

Έν πρώτους δίδωμεν από τα φύλλα της καρδιάς μας την εύχην να
τρισευχθήσων και να πολυχρονήσων.
Αυτέρον δέ τέσσερα εικονογραμια, τό πρώτον εις έξωον δεικνύν
και γυρνάν όλο δάκτυλα και τ' άλλα τρία εις εστράβια.

Τρία έσοχάκια, τα δύο μικρά και ένα μεγάλη.
Από μικρά άποικισιανά, πιστωτικά, άποικισιό
και άποικισιό.

Από μεσοφόρια όλογερα και μετογαδιασμένα.
Έναση ζευγαριό κάπνες.
Ένα φορτίον από ποτή όρωτό. Άλλο ένα
άπό σκαζονέτο της μακαρίτισσας της γαρίας μου.
Μία φασαία για τό καλύτερζωο.

Μία ζευγη πικαρίσια, τό ένα μελοκονία,
Σαράντα πέντε πιτζε βραζουζάκια και μετά τών
βάνισο τού παππού μας άλλη τόση.

Τού γαιτρού κα σκούφια, να τήν φορή δέ
βραδιά πικρά βραδιά, για να μην τριτησή.
Από τριτάκια καστρινά της μακαρίτισσας της
γαρίας μου. Από φρεζάκια τού καφέ ροματιένια.
Τό άμπελιτσιο με δύο ζεύγια, τρεσ, πιστωτικό
και άπιστο.

Τρεσ βελόνες της κούτσας.
Ένα ζευγαριό ροματιένια.
Ένα στρόμιο πλάσιμένο, της μακαρίτισσας
της γαρίας μου, από φύλλο, καλαμάρύλλο.
Ένα όλογο ροματιένιο και άλλον έναν από τε-
νεζέ. Ένα κιάδι.

Τρία ούζια, πέντε παρόδες και τρία άστια.
Μαζί δέ με όλα αυτά, πού τού κόνουν τούσ
πρώτους κωικογράφες στη Σύρο (1), την μίαν κά-
μαραν τού παππού τού καλθιφάσση, κα άμα πε-
θίσαν για κα τό παππού της Κατής, όλα τό παπί.
Άκόμα δέ και αυτά, δύο κόττες, ένα πετινά,
έξωον αινά.

Ένα κούσκινο κοινά, ένα μνηστήριό παπίσια μακαρίονα και άν
προτάσιμα, θά κώμιαι και άλλα τόσα.
Δέκα όζάδες ληξ και πέντε όζάδες χιαμιά.
Δύο βάζονα κάπιαρι.
Δύο τούξινες γάνους.
Σαράντα καλονα κρομμιάδια.

Όλα αυτά να τα κώμιαν βάλισσα, να τρών, να πίνων, να φλε-
ντόν όλα τό όκατωμαρον, πικατός, νάχη και όλο τό σκατερόκο και
οί πού κοντά γειτόνιο.

Ο Πηθερός
ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΚΗΣ ΤΗΣ ΣΜΑΡΑΓΔΑΣ

κεφάλια τών ανθρώπων.
«Τήν ίδια μέρα με την εμφάνισι τού κομητιου αυτού, οι γιοιροί
του άρροστον Μαζαρίνιον τον απλίσισαν και του τίπαν πως θά
πέθαν.
«Ο Μαζαρίνος όμως τους απάντησε άτάραχος :
—Αυτός ο κομητις, αντί να με φοβίση, μου περιμύλι μερλίη
τιμή!...»

Τών ίδιου όφοου προξένισαν στο Λιό και ο κομητις
πού κωμοσώθηκε κατό τό έτος 1860.
Οί περισσότεροι κάτοικοι τών Παρισίων κατέλη-
φθισαν από πανικό και έσπευδαν να κληροδοτήσουν
τήν περιουσία τους στους καλογερούς, να έξωμολογη-
θούν τα όμωματα τους και να μεταλάβουν.

Στήν Έθνηκή Βιβλιοθήκη τών Παρισίων, μάλιστα,
επάσχη ένα έντυπο της εποχής αυτής με τήν ακόλουθη
έπιγραφή:
«Οαμία πρωτοφανής και πρωτόκουστο! Στη Ρο-
μη μα κατά γέννηση ένα αυγό, έπίνω στο όποιο εινε
χαραγμένη ή εικόνα τού κομητιου!»

Και τό παράδοξο αυτό γεγονός—κατά τόν γρά-
φοντα, πάντοτε— τό ποσοτήριος κ' ό ίδιος ο Πάπας
και ή εθιμοκοινωνή τότε στην Ρώμη Βασίλισσα της
Σουηδίας.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΕ

Τα κόζακια αυτά εινε γνωστά από τών πρώτων χριστιανικών
ζυρόνων και άποικισιόν για τούσ χριστιανούς σύβολο της Άναστά-
σιος τού Σωτήρος.

—Στη Γερμανία τα αυτά βάφοντα με διάφορα ζώματα, άλλα
στούς περισσότερούς λαούσ επεγράφησαν τό κόζακιο, τό όποιο εινε
δείγμα χαράς και συγχρόνως άπεινούβηζε τό αίμα τού χυθήρε άτ'
τις πληγές τού Χριστού.

—Άλλοτε, έπειδή λόγω της νηστείας, έμαζέοντο πολλά αυτά,
οί χριστιανοί τάπαρων και τά πήγαναν τό Μεγάλο Σάββατο στην
έκκλησία για να εύλογηθούν από τούσ ιερείς.

—Ο Πατριάρχης της Κωνσταντινουπόλεως έξ άλλων συνήθεζε
κατά την ημέρα της Αναστής να μοιράζη στους έπισκέπτες του αυτά
έπιχρισσιένια.

—Τήν ίδια συνήθεια είχαν και οι βασιλείς της Γαλλίας, Λουδο-
βίκος ΙΑ' και ΙΕ', οι όποιοι επίσης προσεφεραν στούς αυλικούσ των
έπιχρισια αυτά.

—Για τό ζώμα τών πασζάκων αυτών ύπόζχει και ή ακόλουθη
παλιά παράδοσι:

—Μία μέρα κάποιος Χριστιανή άντάμωσε στο
δρόμο μια Έβραία, πού έπιζε νάχη στην ποδιά της
άβιαμα αυτά, και της ειπε :

—Τι πάθες ; Ο Χριστός άναστήθηκε !..

—«Η Έβραία όμως δεν πιστωε την είδηση και
της απάντησε ειρωνικά :

—«Αμα κωζαντισον τ' αυτά πούζω στην ποδιά
μου, τότε θα βεβαιωθώ πως ο Χριστός άναστήθηκε.

—Τότε τ' αυτά της βάφοναν έξωονα κόζακιο
και από τότε επεγράφη η συνήθεια να τα βάφον
με τό ζώμα αυτό, συνήθεια ή όποια έμεινε μέχρι
σήμερα.

—Τρία πράγματα άδυνατεί ν' άποφύγη μια γε-
ναία :

—Να περάση μερός από ένα έπιπορικό, χωρίς
να σταματήση.

—Να ιδή ένα μικρό παιδί, χωρίς να τό φιλήση.

—Να προσέξη ένα θωμό φόρμα και να μη
ρωτήση ποσο στοιζή ο πήζε.

—Μία Άγγλική έργασια παράγει στις άνα-
γνώστισές της τις παρακάτω συμβουλές προς δια-
τήρησι της καλλήνης τών :

—Κάνετε καθημερινος ένα όλογοστιμο μπάνιο
κ' ύστερ' άτ' αυτό τρέψτε τό σώμα σας με τό
ζεύμα σας.

—Να κωμωσάτε κάθε μέρα τουλάχιστο μίμωση
άμα.

—Να διατηρήτε όλη τή νύχτα άνοιχτά τό παρύ-
θηρο τού δωματιου σας, όταν έννοείται, δεν έχει
εργασία.

—Να μην τρώτε κρέας και ν' άποφύγετε τα ποτά.

—Να κρατιάτε για τό φαγητό σας αινά, υήλα, σταφύλια και
όζια.

—Να πίνετε τρεις φορές τή βδομάδα χιαμό λεμονού, ο όποιος
συντελεί στην καλή διατήρησι τού δερματιος.

—Να άποφύγετε κάθε στενοχώρια.

—Να κρατιάτε για να ειντε χαρούμενες.

—Υπολόζιτεται, ότι ο άνθρωπος εισπνέει κάθε μέρα 1000 όζά-
δες άέρα, έξ τών όποίων 800 εινε άζωτο και 200 όξυγόνο. Το άν-
θρωπόκο όξο της ημερησίας εισπνέσι μας άνόστειται μόλις σε μισή
οία.

—Επίσης κάθε άνθρωπος εινάει καθημερινος 800 όζάδες ά-
ζωτου, 150 όζάδες όξυγόνου και 40 όζάδες άνθρακακού όξου.

—Εργασίες τού ήλακον όρωλοζιου θεωρούσαν οι Χαλδαίοι.

—Τό πρώτο ήλαζο όρωλόζιο τών Ρωμαίων κωμοσώθηκε από
τό έτος 262 π. Χ.

—Οί άνθρώποι, τούσ όποίους μεταχρημάζωσατε σήμερα εισήχθη-
σαν στην Ερώση από την Άραβια κατά τό 550 π. Χ.

—Ο Πηθερός άναφέρει κάποι, ότι τα πρώτα κουνάδια προ-
ήθαν από την Αίγυπτο.

—Εργασίες της μέρας θεωρείται ο άσχαίος
θεός τών Αιγυπτίων Ήρασις.

—Ο πρώτος έξώστης κατασκευαστήρις από έναν
Ρωμαίο όνοματι Μένιο.

—Οί Ρωμαίοι χρησιμοποιοσαν τό βούτερο και
για κατάλαμα στις πληγές των.

—Ανακόσεται ένα πλάστιγγος έπιχρυσεν και
στην έπιση τού Αισώου.

—Η πρώτη βόμβα οίχτηκε στα 1521 κατά την
πολιορκία της πόλεως Μεδίης.

—Ο μέσος όρος της ζωής τού σημερινού άν-
θρώπου τών πόλεων εινε εικοσεπτάμηνη χρόνια.

—Υπολόζιτεται ότι κατά τών 190 άιώων από
Νότιο Πόλο εζάρθσαν 400 άνθρώποι και 200 πλοία.

Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ

